

POCTA PANÍ ELIŠČE

Koncem června bylo slavné automobilové závodnici Elišce Junkové uděleno in memoriam čestné občanství Městské části Praha 1.

JAN TUČEK

Foto: MČ Praha 1

V posledním červnovém úterý se svatební síň pražské Staroměstské radnice stala dějištěm ceremoniálu, jehož hlavními aktéry byli starosta Městské části Praha 1 Ing. Oldřich Lomecký a adoptivní syn Elišky Junkové, Ing. Vladimír Junek, jenž ocenění přebíral. Hrdinkou dne byla paní Eliška Junková-Khásová (1900–1994), která vše sledovala nejen z plakátu vyvěšeného v pozadí, ale nepochybně i ze svého nebeského děpa. O tom, že jí Praha 1 udělí čestné občanství, rozhodli zastupitelé v polovině letošního března a prosluněný červnový den byl tím správným okamžikem. Před vchodem do radnice vítala příchozí dvojice bugatek, v hudebním doprovodu

nemohl chybět Bugatti step Jaroslava Ježka. Nálada byla slavnostní a jen maličko nostalgická, v auditoriu převládali pamětníci, mezi nimi i pánové Emil Příhoda a Petr Cincibuch, kteří před třídaceti lety stáli u zrodu Nadace Elišky Junkové. Pan starosta připomněl pozoruhodnou sportovní kariéru olomoucké rodačky Bětky Pospíšilové, jež se v červnu 1922 prodala za bankéře a motoristického nadšence Vincence Junka, který ji přivedl do Prahy a také za volant závodní bugatky. O necelé čtyři roky později, počátkem května 1926, se Eliška Junková stala první ženou na světě, která získala absolutní prvenství v mezinárodním automobilovém závodě, když na trati Zbraslav-Jíloviště porazila početnou mužskou konkurenci – včetně vlastního manžela. Svůj životní závod pak zajela v květnu 1928 na Sicílii. Legendární Targa Florio se

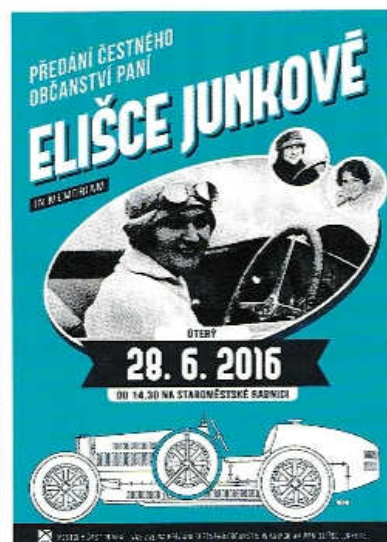
Automobil byl jedním z mediálních partnerů této akce, o historii našeho motorismu už tradičně píše pod hlavičkou Nadace Elišky Junkové

Ocenění pro paní Elišku převzal z rukou starosty Prahy 1 Ing. Oldřicha Lomeckého její adoptivní syn Ing. Vladimír Junek

Diplom stvrzující udělení čestného občanství Prahy 1

stala místem, kde se svou bugatkou bez respektu proháněla nejlepší mužské konkurenty, probjovala se i do čela závodního pole a dlouho se držela na skvělé druhé pozici. Výsledné páté místo v cíli a prvenství mezi soukromými jezdci bylo skutečnou senzací, jež jí vynesla titul královny volantu.

V polovině července téhož roku však její manžel tragicky zahynul při závodě na Nürburgringu a Eliška Junková se rozhodla ukončit svoji závodní kariéru. Motorismu zůstala věrná po celý život, měla výrazný podíl na tom, že se brněnský Masarykův okruh stal dějištěm závodů o Velkou cenu, a dlouhá desetiletí propagovala Československo a milovanou Prahu po celém světě. Vladimír Junek vše zvládl s úsměvem, krátce pohovořil o „jždě paní Elišky minulým stoletím“ a pak už následovalo předání diplomu, skleněného artefaktu, nezbytné podpisy do pamětní knihy, přípítky a gratulace. Prostě, jak by nejspíš konstatovala oslaivená sama: „Byl to prima bál!“ ■